

SAMOTA

Žbluňk šel za Kvakem do jeho domku. Na dveřích našel cedulku. Na ní bylo napsáno: *Milý Žbluňku, nejsem doma. Šel jsem ven. Chci být sám.* „Sám?“, podivil se Žbluňk. „Jsem přece Kvakův kamarád. Proč chce být sám?“

PAUZA otázka: Stalo se ti někdy, že jsi chtěl být sám? Co bylo důvodem?

Žbluňk se podíval do okna. Podíval se i na zahradu, ale Kvaka nikde neviděl. Žbluňk šel do lesa, ale Kvak tam nebyl. Žbluňk se vydal na louku. Ani tam Kvaka nenašel. Žbluňk zamířil k řece. Tam ho uviděl: Kvak seděl na ostrůvku uprostřed řeky docela sám.

„Chudák Kvak,“ řekl si Žbluňk. „Je mu určitě moc smutno. Ale já ho rozveselím.“

PAUZA: Tady se příběh přetrhl. Nám to ale nevadí. Přečti si závěr příběhu a potom dopiš, co asi podle tebe vymyslel Žbluňk, aby kamaráda rozveselil. Aby se Ti lépe psalo, svůj nápad nejprve někomu pověz, teprve potom piš (kdybys potřeboval/a víc místa, použij druhou stranu).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kvak a Žbluňk zůstali na ostrůvku celé odpoledne. Jedli mokré chlebičky a nezapíjeli je chlazeným čajem. Seděli tam dva dobří kamarádi a užívali si samoty ve dvou.

Pokud tě zajímá, co Žbluňk opravdu vymyslel, přečti si příběh v knize KVAK A ŽBLUŇK SE BOJÍ RÁDI.